

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó főlajólatások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Pártszempont a béketárgyalásoknál.

Pécs, 1899. január 31.

Hetek óta folynak a tárgyalások a parlamenti béke helyreállítására, folynak pedig a korona egyenes utasítására s a kompromisszum csak nem tud létrejönni, mintha csak az a szándék vezérelné az akarata ellenére alkudozásra kényszerített kormányt, hogy a pártok és a nemzet megunja a kulisszák mögött folyó hosszas huzavonát, a s tárgyalások megszakítására s az élet-halálharc újrafölvételére kényszerítse az ellenzék.

S ennek valóban emberfölötti béketűrőssel kell magát vértéznie, hogy a kormánynak ez a titkos óhajta ne teljesüljön, mert tanusítson az ellenzék bármilyen engedékenységet, minden engedményére újabb követelések föllállítása a válasz a kormány részéről. Az összes függőben levő javaslatok megszavazása volt a béke kormányparti föltétele először. Mikor az ellenzék ezt megígérte, akkor előálltak azzal, hogy mindent még Bánffy-nak kell megszavazni. Az ellenzék ezt is megígérte az indemnitás kivételével, de a kormány ezt is követelte. Jó, hát ezt is megszavazzuk, volt az ellenzék válasza, ha garanciát kapunk, hogy a kötetendő kompromisszum többi pontjai is teljesülni fognak.

Itt már aztán kibuvó nem volt, a kormánynon lett volna hát a sor, hogy

meghatározza, milyen módosítását kívánja a házszabályoknak s hogyan akarja létesíteni a kuriai biráskodást. Ezzel azonban nem rukkolt ki, mert hátha el találná fogadni az ellenzék a propozíciókat s akkor nem lehetne kitérni továbbra is a kompromisszum elől. Az ellenzékét kérték hát föl, hogy e két tárgyra nézve álljon elő először javaslatokkal, majd aztán a kormány dolga lesz azokon oly lényeges módosításokat tenni, hogy remélhető legyen azoknak visszautasítása az ellenzék részéről.

S-mig a béketárgyalások a kormány részéről ilyen *őszinte jóakarattal* folynak, a kormány sajtóorgánumai szenteskedő szemforgatással hirdetik, hogy a pártoknak versenyezniök kell annak dokumentálásában, hogy mily *önzellenül* kívánják a békét előmozdítani. A „Politikai Hetiszemle“ vasárnapi számában kenetteljes hangon prédikál róla, hogy „ebben a tekintetben *semmiféle pártszempont nem lehet irányadó*, mert nagy lesz a felelősségük azoknak a nemzet előtt, a kikről majd ki fog derülni, hogy személyes és pártpolitikai igényeiknek előtérbe tolásával hiúsították meg a békét.“

A békének ez az önzetlen barátja azonban ugyanabban a cikkben, alig egy pár sorral utóbb, a provizorium, a két ujoncozási törvényjavaslat, az indemnitás és a házszabály-módosítás megszavazását még a Bánffy-kormány alatt olyan béke-

föltételnek deklarálja, a melyből a szabad-
elvűpárt nem engedhet, mert *nekik érdekük, hogy ezek a javaslatok még Bánffy alatt keresztülmenjenek*. Ezzel tartoznak Bánffynak, de *tartozik a szabadelvűpárt önmagának is, különben önmagára hozna szégyent*.

Ugyanennek a folyóiratnak következő cikke pedig kitanítja a disszidenseket, hogy nekik a béketárgyalásoknál *legfőbb kötelességük egész befolyásukat latba vetni a szabadelvűpárt tekintélyének és kobeziójának sértetlen föntartása érdekében*.

Nos hát tisztelt vizet prédikáló és bort ivó uraim, nem érzik önök, hogy magukra mondták ki az ítéletet, mikor a pártszempontot kizárták hirdetve, súlyos felelősséget háritottak azokra, akik személyes és pártpolitikai igényeiknek előtérbe tolásával hiúsították meg a békét?

Hát ki tolja a személyes és pártpolitikai érdekeket előtérbe? Az ellenzék, mely eltekintve a kiegyezési kérdésben a világos törvénytől, eltekintve a saját gazdasági programjának megvalósítására való törvényes alkalomtól, a béke kedvéért megelégszik azzal, hogy az ország joga továbbra is a papiroson maradjon? Az ellenzék, mely a házszabály-revizióban ugyancsak a béke kedvéért fegyvereit kész kiszolgáltatni az ellenfélnek s ezért viszontszolgálatkép csak a választások tisztaságának némi ga-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy történet

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

1848-ban történt.

Az ormódi kastély nagy parkjában van egy rózsalugas, melyet büszke rózsák és szerény repkényágak diszitenek.

A lugas padján elmerülve ül egy szelid arcu barna kisleány, szemei egy levél soraira vetvék, körülte néma csend. E hölgy Ormódy Arpád jómódu földbirtokos egyetlen leánya, Margit.

A levél, melyet mint látszik, nagy figyelemmel olvas, a fivérével való, ki a nemzeti hadseregben szolgál, a Vilmos-huszárezredben.

— Hála Isten, győztek — mondá felvetve szemeit a leányka — s egy halk sóhaj hagyta el keblét — hála Isten, Igen, ők győztek s győzni is fognak — folytatá merengve — de én. — Istenem! Igen, hiába is tagadnám, magam előtt sem tagadhatom, szeretem őt szívem összes hevével, lelkem minden gondolatával.

Érzem, hogy elhervadok érte, érte, házám ellenségeért. Ah Isten — folytatá felriadva e gondolatától, — add vigaszodat, ne engedd, hogy esztelen szerelmem meggyalázza a vért,

melynek tisztaságát eddig minden Ormódy megtudta őrizni! Nem, nem lehet, nem szabad vele foglalkoznom. Felednem kell őt — ha százszor megszakadna is érte a szívem.

Feledni!? Óh mily örömmel feledném el, csak volna erőm — s zokogásba fult a szava.

A park árnyas utain ezalatt egy daliás, szép férfi haladt halvány, bánatos, finom fehér arccal, melynek gyengéd szépségét egy hajadon is megirigyelhette volna, nagy, méla kék szemei bizonyos bánat kifejezését hordták magukon, dus, barna haja és ugyanoly színű bajusza férfias kifejezést kölcsönöztek nemes arcának.

E férfi Lillenwald Alfréd, vértés főhadnagy a császár seregében.

A főhadnagy a lugas bejáratához ért, s azután bámulva állt meg egy pillanatra.

Ott ült a leány a padon, két karjával az asztalra borulva és sirt keservesen. A tiszt zavarba jött. Szerelmesek mindig zavarba jönnek, ha szeretettjüket sirni látják.

Lassan közeledett a leánykához;

— Margit nagysád az Isten szerelmeért mi a baja? — kérdé halványan.

Margit megrezzent a jól ismert hangra s felemelé tekintetét könyes szemein tiszta szerelem csillámsugara tört elő, mialatt lassu hangon felelé:

— Ne kérdezze azt főhadnagy ur. Ön nem fogja azt sohasem megtudni. De ha egy

kevés tisztelettel viseltetik irányomban, kérem távozzék, távozzék ön el e kastélyból, kérjen ön más állomást, mert az ön látása nekem kín. Óh menjen kérem, esdve kérem, menjen, amig késő nem lesz.

A tiszt csendesesen hallgatta e szavakat, melyek annyi gyengédséggel, oly rejtélyes félelemmel s oly határozottan fejezték ki a kérést a legszebb ajkáról. Arcán mély bánat redői ültek, midőn viszonzá:

— Kegyed elűz engem e helyről, melyhez lelkem minden ábrándja, szívem legszentebb rózsaláncai fűznek. Legyen, el fogok távozni, hogy lássa, mily igaz a kegyed iránti tiszteletem. Mégis arra kérném, hallgasson meg. Én életemben nem szerettem még soha. Nem találtam szívet, mely az enyémet meg tudta volna érteni. Azért nem is hallotta soha az én ajkamról senki azt, amit ime kegyednek mondok, Margit nagysád. Én szeretem kegyedet, szeretem egy álmodozó csendes, de örök szerelemmel.

— Nem bájjait szeretem, melyek ugysis elenyésznek idővel, de szeretem azt a tiszta, nemes lelket, mely örökifju marad s tiszteletre, csodálatra kész. Szegény katona vagyok. Vagyont nem ígérhetek, de egy szeretetben soha ki nem apadó szívet igen. Akar-e kegyed imádott nőm lenni?

Margit felállt:

— Az előbb azt mondtam, nyugtasson meg távozásával, most egész őszintén fogok

rantálását követeli, de sem a pártnak, sem a hozzátartozó személyeknek közvetlen előnyököt nem követel?

Avagy a kormánypártnak az a követelése, melytől el nem áll, hogy minden javaslat még a mostani kormánynak szavaztassék meg azért, mert ezt követeli a párt érdeke s mert ezzel tartozik a párt Bánffy személyének, nem-e a személyes és pártérdek legmeregvebb előtérbe tolása, mert a legfőbb kötelesség a párt, tekintélyének és egységének sértetlen főtartása?

Hát az országnak nem lenne teljesen mindegy, hogy azok a javaslatok akár Bánffynak, akár az ő utódjának szavaztatnak meg, csak álljon helyre már egyszer a parlament munkaképessége s szűnjék meg a törvényen kívüli, bizonytalan állapot minél előbb?

De nem, önök készek lennének az országot inkább az abszolutizmus s a forradalom karjaiba kergetni, semhogy a Bánffy hiúságán s a pártjuk tekintélyén és kohézióján csorba essék. Mikor önök a békét még áldozatok árán is létesítendőnek mondják, akkor csupán csak az ellenzék által hozandó áldozatokra spekulálnak, mert a mikor az önök párthatalmi érdekeinek a rovására kellene csak egy csekélyke áldozatot is hozni, akkor rögtön előállnak, hogy a béke csak az önök által diktált feltételek mellett létesülhet, mert az egyébként a párt megalázása lenne.

Az önök áldozatkészsége kimerül a Bánffy miniszterelnökségének fölládozásában, mikor már meggyőződtek róla, hogy fölülről is el van ejtve; de fölláznak rögtön, mikor arról van szó, hogy a nemzet politikai jogainak biztosításával veszélyeztetve lehetne az a párthatalmi monopolium, a melyben a nemzet összességét illető befolyást és javakat a maguk számára lefoglalták.

De hiába lázongnak, mert a nemzet majd a fejükre fogja olvasni azt az ítéletet, a melyet önök a személyes és pártpolitikai érdekeket az ország érdekei fölé helyező politikusokra maguk kimondtak.

beszélni. Ön engem hidegnek lát e pillanatban talán, de — s elcsuklott a sirástól szava, de tudja meg, hogy én osztom az ön érzelmét teljes szívből, bár neje nem lehetek soha, ön hazám ellensége s én — magyar honleány vagyok!

A tiszt elsápadt, merev, kétségbeesett arccal hajtotta meg magát s csendesen távozott. A leány pedig összetörve a nagy lelki súly alatt, lerogyott a padra, ráborult az asztalra s elsiratta elveszett boldogságát, mint kedves halottat, csendesen, csendesen.

II.

— Lillenwald ur, szállíttassa a foglyokat a városba s legyen gondja reájuk, hogy szökés ne történhessék. E fiatal urra pedig, — szólt egy hadnagyra mutatva, — különös gondja legyen. Ugy tudom, Ormódy Kázmérnak hívják. Nagyon súlyosan terhelt fogoly. Ő exellenciája különösen fel van ellene ingerelve. Az ő százada kicsibe mult, hogy tegnap Ő exellenciáját magát is el nem fogta. Vakmerő fickó! mormogta mintegy magában az ezredes, ki az előbbi szigorú parancsot adta hadsegédének s eltávozott.

A fiatal kapitány gondolatokba merült. Feltűnt lelki szemei előtt egy gyengéd virág, melyet ő oly szívesen tűzött volna keblére, de nem tehetette, igen mély örvény választotta el tőle.

Visszaemlékezett a szeretett leányra, ki

H i r e k.

Pécs, 1899. január 31.

Nemzetek karaktere.

Montegazza egy újabb kérdést vetett föl, amelynek teljes megfejtése bizonyára még hosszú időt igényel. Az olasz tudós fehérvást intéz az egész művelt világ tudósaihoz, hogy vele együtt kutassanak ama források után, amelyekből az egyes nemzetek jellemét meg lehet állapítani. Montegazza maga is belátja a probléma nehéz voltát és pontról-pontra meg is mondja, hogy megfejtése miért oly bajos.

Első sorban az objektivitás hiánya áll a helyes megfejtés útjában, mert hiszen a dolog nem is képzelhető másképp, mint hogy minden nemzet jellemvonásait az illető nemzetnek egy tudósa állítsa össze. Már pedig az ritkán lesz elfogulatlan nemzete iránt. Hát még ha egy idegen nemzetbeli állítaná azokat össze!

— Vajjon van-e oly szörnyűség — írja Montegazza — amit 1870. után a németek még tudományos folyóirataikban is, rá nem fogtak a franciákra. Még maga a nagy, nyugodt természetű Virchow is, hogy a franciák tudományos gögjét lehűtse, azt mondta egyszer, hogy mi olaszok sokkal előbbre vagyunk a tudományok terén, mint nyugoti szomszédaink. Ez nem volt egyszerű hízélgés, ez egyszerűen nem igaz.

E fejtegetései illusztrálására Montegazza vagy ötven nagynevű író nyilatkozatait közli, melyek az olaszokra, franciákra, németekre, angolokra, szlávokra és amerikaikra vonatkoznak s amelyekből kitűnik, hogy még a legnagyobb írók is tévedhetnek, mikor idegen nemzetekről mondanak véleményt. Kimutatja, hogy habár egy nemzet külső jellemvonásait könnyű fölismerni, mégis képtelenségekre vezetne, ha néhány mindennapi melléknévből akarnók összeállítani a különböző nemzetek jellem-táblázatát, mint aminő például a következő:

Az olasz: szépért lelkesülő és exotikus.

A francia: könnyen hevülő, ingerlékeny, exotikus és állhatatlan.

A német: naiv és lelkesülő.

Az angol: önző, vallásos, nyers természetű, talán hízélgő is, de mindenesetre büszke.

A magyar: lobbanékony és heves, egyeslelkű, de haragtartó.

A spanyol: őszinte, forróvérű és büszke.

oly angyali volt, úgy szerette őt s oly boldogtalan, mert a szeretett férfiú nemzete ellensége.

Aztán szeme reátévedt a megköltözött hősökre. Mily nemes arcok, fennkölt tekintetek! Hát oly nagy eszme az a szabadság, hogy ily kifejezést tud adni arcnak s oly halálmegvetést a léleknek!?

Látta őket küzdeni. Három ezren álltak ötven ezerrel szemközt. S mily nehéz volt őket leverni. Hisz ezek nem hősök ezek félistenek. S mi adja nekik az erőt e kétes kimenetelű küzdelemre? Óh, arra csak az tudna felelni, ki mindenét kockára teszi egy szent, egy nagy eszméért, maga a megköltözött hős, a csaták félistene. Oly nagyszerű volna velük egy sorban küzdeni, bátran, elszántan téve ki a mellét e szóért: haza, a golyó szeszélyének. S az a viruló, szerelmes szép leány, az is bizonyára ezekre gondolt, midőn busan mondá: »nem lehet, ön honom ellensége, s én magyar honleány vagyok« tépelődött a tiszt magában.

Lelkében újra felmerült a mult, s annak elhervadt virága, az elvesztett boldogság. Mint integetett feléje egy halvány, bánatdulta arc, egy utat mutatva neki, mely a szerelemhez vezet. S ő úgy habozott rálépni arra az utra.

Végre elindultak a foglyokkal. Utjuk egy setét erdőn vezetett keresztül, melyben megpihentek, minthogy az egész napi nagy uttól ki voltak fáradva.

És így tovább. E jellemzések amilyen felületesek, ép oly hiányosak. De Montegazza rámutat azokra a forrásokra, amelyekből biztosan ki lehet meríteni az egyes nemzetek karakterére vonatkozó adatokat. Ilyen első sorban a büntettek statisztikája. Ebben azonban nem annyira a büntettek számbeli mennyiségére kell tekintettel lenni, mint inkább azt kell megfigyelni, hogy azok miképp oszlanak meg, a kor, nem, ok és társadalmi keret tekintetében.

Aztán a jótékonyág statisztikája, továbbá a közművelődési kiadások statisztikája, összehasonlítva a jótékony célokra kiadott összegek statisztikájával. Meg kell figyelni, hogy a nemzetek mennyire babonásak. Egyszermind kitűnő módszert ajánl, amelylyel ezt meg lehet itélni. Tudvalevő ugyanis, hogy a vasuti személyforgalom vasárnap a legerősebb és pénteken a leggyöngébb. Már most csak a pénteken utazók számát le kell vonni a vasárnap utazók számából és megközelítőleg számokban lehet kifejezni, hogy egy-egy nemzet mennyire babonás.

További források: az öngyilkosságok statisztikája, a színházak, szindarabok, ujság-irodalom statisztikája, valamint általában az irodalmi termékek statisztikája.

Napirend 1899. február hó 1-én.

Naptár: szerda, február 1. — Róm. kath.: Ignác. — Prot.: Ignác. — Görög-kel.: (jan. 20.) Eéthim. — Zsidó: Schebat 21. — Nap két 7 óra 29 perckor; nyugszik 4 óra 59 perckor. — Hold két 11 óra 37 perckor éjjel; nyugszik 9 óra 30 perckor dél-élt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Változó felhőzet, fagypontról körüli hőmérséklet jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: E. Kovács Gyula vendégfelléptével »Hamlet«, szomorujáték.

A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban. A hivatalszolgák bálja a Scholtz-sörházban. Házibál a Petőfivendéglőben. Táncvigalom az Uj-sörgyárban.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre főispán ma reggel vadászatra Pellérdre utazott, hol ifj. Brázay Kálmán földbirtokosnak lesz vendége. A főispán hazaérkezésének ideje eddig még bizonytalan.

— (Kanonoki hitevezések.) Budapestről érkezett magánlevél arról ad hirt, hogy a király ő felsége a pécsi káptalannál üresedésben levő kanonoki állásra Wurster József címz. kanonok s püspöki irodaigazgatót nevezte ki.

A kapitánynak hamar egy sátrat vertek, a többieknek jó a szabad ég alatt is. Nyáridő van, sokkal tűrhetőbbek az éjek. Az élelmi szereket is a kapitány sátra alá rakták.

Vacsora előtt a tiszt, ki eddig a rögtönzött mohaágyon álmodozott, hirtelen felkelt, s a sátor elé ment.

Ott szigorú parancsot adott, hogy a katonák ételt igen, de bort ne merjenek semmi szín alatt adni e »kutyáknak.« Ugy is lett. A katonák jóllaktak, s a kapitány öröket rendelve, sátorába távozott.

Éjfél tájon egy setét alak lopódzott ki a sátorból s bejárta a tanyát. Az örök mélyen aludtak, a katonák és foglyok szintén.

A hold megvilágítja az alak diadalmas mosolytól derült arcát, ki halk sóhajjal sugta:

— Legyen, átlépek az örvényt a — virágért — s aztán odalopódzott Ormódy Kázmérhoz, leoldá kötelékét, csendesen felkölté és suttozva szólt:

— Ne üss zajt, nevemet ne kérdezd, meg akarlak benneteket menteni. Jer segítsd feloldani társaid kötelékét. Azután el, a lovakkal.

Szépen zaj nélkül megtörtént minden s a szabadító együtt távozott a megszabadítottakkal a vértések lovain.

Midőn már jó messze voltak, s nem

Cimzetes kanonokok lesznek *Hegyessy* László hosszuhetényi plébános, *Döbrössy* Alajos püspöki tanítóképzőintézeti igazgató és *Hangyály* Mihály pinchehelyi plébános. A kinevezéseket, mint az említett levél írja, a hivatalos lap egyik legközelebbi száma fogja hozni.

— (**Thea-uzsonna.**) A pécsi jótékony nőegyletnek holnapután, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján tartandó theauzsonnája igen érdekesnek ígérkezik. A rendezőség megnyerte szereplésre *Balláné* Csik Irént, színházunk primadonnáját, a ki két dalt fog előadni; *Delibes* Leónak egy kedves románcát és a »Hugonották«-ból az apród dalát. Továbbá lesz felolvasás is, *Horváth* István olvas fel »Első szerelmem« címmel.

— (**Postamester kerestetik.**) Megyénk Dályok községében egy postamesteri állás van üresedésben. Pályázni 3 hét alatt lehet a pécsi posta és távirdaigazgatóságához.

— (**Pályázat.**) A pécsi adóhivatalnál egy adótisztai állás jött üresedésbe. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatóságához.

— (**Frigyes főherceg alapítványai.**) Frigyes főherceg a király császári jubileumának alkalmából 90.000 koronát adott jótékonycélu alapítványokra. Ebből az összegből 30 000 koronát kap a főherceg nevét viselő 52-gyalogezred a tisztikar közös hasznára; 20 000 koronát az *Albrecht* főherceg nevét viselő 9-ik dragonyosezred, úgy hogy 10.000 korona jut a tisztikar céljaira, 10.000 korona kamatait pedig évenként hat altiszt között osztják meg; végül 40.000 koronát kap a főherceg parancsnoksága alatt álló 5-ik hadtest, olyan felosztással, hogy 30.000 korona jut a tiszteknek és a hivatalnokoknak, 10.000 korona pedig az altiszteknek.

— (**Egészségügyi állapot a megyében.**) Január első felében a megyei tisztifőorvosi hivatal kimutatása szerint a megyében a hevenyfertőző kórok állása a következő volt: roncsoló toroklob 20 községben 53 esetben lépett fel s 11 halálozást okozott; hasi hagymáz 14 községben 19 esetben fordult elő s 1 halálessel járt; vörheny 25 községben 77 esetben lépett fel s 18 halálozás fordult elő; kanyaró 3 községben 3 esetben fordult elő; hörghurut 2 községben 2 esetben lépett

kellert felniök az üldözéstől, azt mondá a szabadító *Ormody Kázmérnak*:

— *Lillienwald kapitány* vagyok, ki megmentett benneteket, mert megtanulta, hogy kell követni azt a csillagot, mely benneteket vezérel.

A katonák borába álomport hintettem. Magyar akarok lenni. tiszta szivből. Elfogadtok e magyarnak?

Kázmér nem szólt egy szót sem, csak odaborult a nemes férfit széles mellére, s megcsókolta az arcot, melyről egy halvány leány annyi édes alma szövődik a boldogság tünde reményének ringó karjain.

III.

A magyar sereg érkezése örömhirként futja át *Ormód* községet. A hir kelte előtt egy nappal nagy csata volt, melyben a magyar sereg teljesen tönkretette büszke ellenét. A magyar tábornok örömfutárokat küldött *Ormody Árpádhoz*, kinek hazafiságát jól ismerte.

Ezek a futárok beszélték az öreg urnak s az örömtől piruló kisasszonynak, hogy a csatát tulajdonképp az ő fia *Kázmér* huszárfőhadnagy s annak legjobb barátja, egy bizonyos új huszárkapitány, valami *Egressy Alfréd* nevű, — ki nem rég érkezett a táborba, — döntötték el egy mesteri atakkal, melylyel az ellenség utolsó ágyuütegét foglalták el. E hi-

fel; báránymű 1 községben 7 esetben és gyermekági láz 1 községben 1 esetben fordult elő.

— (**Szomorú évforduló.**) Tegnap volt a tizedik évfordulója a világ egyik legmegrázóbb katasztrófájának. 1889. január 30-ikának virradójára átlőtt homlokkal, halva találtak a csendes mayerlingi völgy vadászlakában a magyarok leendő királyát, nemzetünknek és királyunknak erős reménységét, *Rudolf* királyfit. A kegyelet kápolnát emelt azóta a szomorú tragédia helyén, s azt az ércporsót ott a bécsi kapucinusok sirboltjában a koszoruba font virágok ezrei borítják. Most már nem magában pihen a magyar királyfi. Itt van mellette a magyarok védasszonya, a miatta való fájdalomában *Golgothát* járt, vértanuvá lett *Erzsébet* királyné. Ha valaha, ezen az idei szomorú évfordulón küldi el Magyarország népe fájdalmas sóhaját e két koporsóhoz. Egyikben vigasztalónk, védőnk, másikban letört reménységünk aluszsa végnélküli álmát. Idegenben fekszik, de a miénk az a két koporsó. A távolban omló könyharmat nem érheti ércét, de a szeretet fájdalom idehozza közénk azoknak lelkeit, kik velünk éreztek, a kikiről regét szőtt Magyarország népe s a kiknek szelleme a fellegek fölött imádkozik értünk, mi szegény, szenvedő hazánkért.

— (**A holnapi est.**) Holnap (szerdán) este ismét zajos farsangi est jön reánk. Ekkor tartja a »Pécsi Dalárda« az estélyét a *Vigadóban* s ez elsőrangú egyesület mulatságán kívül még három multság is lesz. A hivatalosolgák a *Scholtz-söröcsarnokban* tartanak bálát; s házi-bál lesz a *Petőfi-vendéglőben* és az *Uj-sörgyárban* is.

— (**Egy kis csillagászat.**) Holnap a bűjtélőhava, február, érkezik el hozzánk. Februárban a nap 1 óra 26 percet nő, mert míg holnap a nap hossza 9 óra 30 perc lesz, vagyis a nap 7 óra húsz perckor kel és 4 óra 50 perckor nyugszik le: addig február 28-án a nap 6 óra 45 perckor kel és 5 óra 41 perckor nyugszik le, tehát a hossza 10 óra 56 percet fog kitenni. A nap február 18-án este 9 óra 26 perckor a halak jegyébe lép. A hold utolsó negyede február 3-án este 6 óra 41 perckor lesz; ujhold 10-én délelőtt 10 óra 48 perckor; első negyed 17-én délelőtt

rek az öreget mód nélkül büszkévé tették fiára, míg az ifju hölgy lelkében halvány sejtetem vert fészket a másik hős kilétét illetőleg.

Végre megérkezett a győztes tábor dobpergés és harsány trombitaszótól kísérvé.

A tábornokot nagy hangoz üdvözölte az öreg *Ormody*, fiát pedig lobbant szenvedélylyel szoritotta keblére. Midőn *Margitot* üdvözölte, rejtélyes mosoly ült a tábornok ajkára.

A fiatal hölgy arca elborult. Nem találta a tiszték között, a kit keresett, s a kíről oly bizton hitte, hogy fel fogja találni.

— Hogy is lehetne itt — gondolá magában — hisz ő más téren mozog, más érzés ösztönzi. Ó mily kár, hogy . . .

E pillanatban halkan megnyílt az ajtó, s azon egy magas, délceg huszárkapitány lépett be, kinek látására elsápadt, majd elpirult a szűz.

A tábornok zajosan üdvözölte: — Ime a nap másik hőse: *Egressy kapitány*, jöjjön, hadd mutatom be.

Az öreg ur elhült.

— Hogy ilyen is történik a nap alatt. Hisz ez a *Lillienwald* vértés.

— Csak voltam uram, most magyar nevem van magyar sziv dobog keblemben, Magyarország a hazám.

— Isten hozott közénk — kiálta az öreg ur, összeölelve a derék kapitányt, — oko-

10 óra 8 perckor s holdtölte 23-án 3 óra 22 perckor délután.

— (**Országos vásárunk**) mai, második napját elmosta a hó, mely hulldogált kora reggeltől kezdve csaknem egész nap, de a földre érve locs-pocs lett belőle és sár. A vásárosok reggel még kirakodtak, remélve, hogy jobbra fordul az idő, de bizony a dél-előtt folyamán még a lacikonyhákat is bezárták s a vásáron csak a sátoros cigányok lézengtek. Az állatvásár is széteszlott, szóval a vásárt elverte a hó.

— (**Az esküdtek lajstroma.**) Az esküdteket összeíró bizottság befejezte működését, összeállítván az új esküdtszéki eljárás értelmében Pécs város esküdtképes polgárainak névsorát. Az esküdtek lajstroma holnaptól, február 1-től kezdve 8 napon át a városi főjegyzői hivatalban közszemlére lesz kitéve s ellene ez idő alatt a felszólalások *Majorossy* Imre polgármesterhez, mint az összeíró bizottság elnökéhez, beadhatók. E felszólalások február 9-től február 12-ig bezárólag szintén közszemlére lesznek kitéve s ezekre az észrevételek ugyancsak ez idő alatt tehetők meg írásban vagy szóval a polgármesternél.

— (**A pálinka.**) A pálinka ismét levert a lábáról egy embert az éjjel. Ott találták meg a *Litke-ház* előtt, mozdulatlanul, megmerevedve a rendőrök, a hogy befedte a hó és alatta sárrá képződött az iszap. Először azt hitték róla, hogy halott, de mikor a kórházba bevitték, akkor megmozdult és életjelt adott magáról. Hogy kicsoda és hová való, nem tudják.

— (**Elveszett óra.**) Az országos vásárban tegnap egy urinő elvesztette ezüst zsebóráját, arany láncsal együtt. A becsületes megtalálót kéri, hogy adja át a megtalált órát és láncot a rendőrségnek, hol illő jutalomban fog részesülni.

— (**A főispán a főszolgabíró-ságnál.**) *Dr. Fejérváry Imre* báró főispán tegnap tartotta meg évi szokásos hivatalvizsgálatát a pécsi járási főszolgabírói hivatalában, ahol — mint azt *Vaniss Sándor* főbírónak kijelensabbat, engem ugyse, nem tehetél volna, éltessen a magyarok Istene!

— Most pedig nekem is van egy szavam uraim — mondá a tábornok. — *Ormody* főhadnagy és *Egressy kapitány* urak érdeme az ütközet szerencsés eldőlte, ezért *Ormody* ur máttól fogva kapitánynyá, *Egressy* ur őrnagygyá léptettetik elő. Ime kinevezési oklevelük.

Ezenkívül még egy dolog lett rám bizva. *Hallomásom* szerint egy deli huszárkapitányt érte a szerencse, hogy bájos házi kisasszonynak szivecskéjében lakást adott neki. E szerencsés kópé részére van szerencsém megkérni a kisasszony kezét.

— Ki az? — kiáltott az öreg vigan.

— Én vagyok, — lépett elő *Egressy Alfréd*.

— Ezt már szeretem — nevetett *Ormody Árpád* s a tisztet leányához vezetve, lánya kezét a kapitányéba tette, — legyetek boldogok.

Az pedig forrón szoritva kebléhez menyasszonyát, suttogva kérdi tőle:

— Hát így elfogadsz-e engem. Akarsz-e a csaták viharában örködő angyalom lenni?

A leány pedig nem szólt semmit, csak egy pillantással felelt, s e pillantásban benne volt az ég az örök boldogsággal.

Tiborc Ágost.

tette — mindent a tavalyinál még nagyobb rendben talált, mi fölött meglegedését nyilvánította.

— **(Telekkönyvi vizsgák.)** Horáczek Jenő és Ferenczy Miklós, sásdi kir. járásbírói díjnokok a napokban tették le a telekkönyvvezetői vizsgát a pécsi kir. ítélőtáblánál. A vizsgáló bizottság mindkét vizsgázót egyhangulag képesítettnek jelentette ki s kiadta nekik a képesítő okleveleket.

— **(Hölgy sétabotok.)** Ez a legújabb divatcikk, melyet először Angliában hoztak forgalomba. Az angol királyi családban ugyanis Viktória királynőn kívül még más hölgyek is szoktak sétabotokat használni, melyek művészi fogantyúkkal vannak ellátva. Ezt az udvari divatot most az angol hölgyek szélesebb körben is kezdik utánozni, úgy hogy a hölgy sétabotokat most már rendszeresen kezdik gyártani. Nagyon kedvelik az angol hölgyek az olyan napernyőket is, melyek összehajtogatva olyan vékonyak, hogy sétabot gyanánt lehet azokat használni.

— **(Gazdátlan malac.)** Tegnap este a vásártéren egy gazdátlan malacot találtak a rendőrök. Lehet, hogy a vásárra felhajtott valamelyik sertésfalkából maradt el. Egyelőre behajtották a városi majorba és ott őrzik, míg tulajdonosa nem jelentkezik.

— **(Szereti Pécsét.)** Kovács Antal rendőrbiztos tegnap este a vásárban egy Schubert nevű jól ismert csavargót tartóztatott le, a ki különféle lopások és folytonos dologkerülés s csavargás folytán jól ismert a rendőrség előtt s a város területéről egyszer s mindenkorra ki is van tiltva. Azonban úgy látszik, szereti Pécsét, mert a tilalom ellenére is visszajött és a vásárban akart szerencsét próbálni. De idejekorán letartóztatták s betették a kóterba, honnan nem kötött marsrutával, hanem kísérettel fogják haza expedálni.

— **(A pipa.)** Magyar ember szereti a pipát. Csak akkor teszi le a fogai közül, ha eszik s bizony gyakorta úgy fekszik este a pihenő helyére, hogy kedves pipájából eregeti a bodor füstöket, mindaddig, míg el nem nyomja az álm s a pipa ki nem esik a kezéből. Ilyen nagy pipás lehet Vég Mihály, gilvánfai lakos is, a ki azonban drágán fizette meg ezt a szenvedélyét. Pipázva járt a szérűskertjében s ott kiejtett a pipájából egy kis parazsat. Nem vette észre és a parázs bizony felgyújtott egy szalma kazalt, mely porrá égett. Így lett kára a nagy pipás Vég Mihálynak, a kit e mellé még gondatlan okozott tűzvész okozás miatt a bíróságnak is feljelentettek.

— **(Két betörés.)** Udvardon egy éjszaka két betörés is történt a múlt hét végén. Kuttyevác Mátyásnak az udvarán feltörték az ólat s onnan kilenc darab tyukot elvittek. Azután a szomszéd Móli Jakab udvarába mentek az eddig még ismeretlen betörők s ott is hasonló módon járván el, onnan meg tíz darab tyukot loptak el. A betörőket most keresik.

— **(A feltört pince.)** Kati József belvárdi lakos pincéjének falát a napokban eddig ismeretlen tettesek aláásták s onnan háromszáz liter bort loptak el. A tetteseket erélyesen nyomozzák.

— **(Furcsa mulatság.)** Belvárd község érdemes lakói panaszt emeltek Vidákovits Vida polgártársuk ellen, hogy a polgártárs éjjelenként azzal szórakozik, hogy udvarán

forgópisztolyból lövöldöz, még pedig olyan kintartóan, hogy némelykor egész csinos csatázást cselekszik. Miután tudvalevőleg a csatazaj legkevésbé sem alkalmas arra, hogy az aludni vágyó embereket álomba ringassa, a hatóság elkoboztatta Vidákovits revolverét s ráadásul még beszedi tőle pénzbírság képében »az élvezeti díjat« a furcsa éjjeli mulatságért.

— **(Mesterséges bőr.)** Mióta az emberek bőrcipőt, keztyűt és táskát használnak, a gyárakban a kerekeket szijakkal forgatják, óriási módon megnövekedett az emberiség bőr szükséglete. Jelenleg száz meg száz gyár foglalkozik azzal, hogy minél gyorsabban és olcsóbban tudja fedezni ezt a szükségletet s ha összehasonlítjuk a mai eredményeket a multakkal, szembeszökő a fejlődés. Még tíz esztendővel ezelőtt évekig kellett az állati bőrt áztatni, vakarni, cserezni, míg forgalomba kerülhetett s a mai gyárakban 70—80 óra alatt ugyanazt a minőségű bőrt megkészítik. Legnagyobb fejlődés azonban a bőrgyártás terén a mesterséges bőr megkészítése. Egy ügyes német vegyész abból az alapelvől kiindulva, hogy a növényeknek is vannak bőrnemű kinnövéseik, azt következtette, hogy a fa rostjai ugyanazon anyagból állnak, mint a bőr rostjai. Hosszas kísérletezések után, mint a Chemische Industrie legújabb száma jelenti, említett vegyész annyira tökéletesítette találgató kísérleteit, hogy most fából bőrt tud készíteni. A fűrészpor a legalkalmasabb anyag a mesterséges bőr készítésre, mert savakkal kezelve pép-nemű anyag lesz belőle, amelyhez enyvet adva, a folyós állapotú bőr áll rendelkezésünkre. A sűrű pépből azután hengerléssel lemezeket készítenek, amelyek a kiszáradás után kitűnő bőrt szolgáltatnak. Ha igaz a hirnek az a része is, hogy a fából készített bőr olcsóbb az állatbőrnél, akkor a cipő, keztyű, szij- és bőrdíruk csakhamar mélyen lesz állított áron foglalkozni.

— **(Nádszál a borban.)** Van egy »klasszikus« magyar abránd, melynek szivreható szövege azt mondja, hogy: »Szalmaszál a vízben . . .« Ezt a nótát igyekezett Pellérdén Schrammer Gyula béréslegény akként meghamisítani, hogy mondván: »Nádszál a borban.« Gazdája, Nagy Géza pincéjében megfúrta az ott levő boros hordókat s nádszál segítségével kiszívta belőlök az isteni nektárt. A nótának a szerző beleegyezése nélküli eme meghamisításáért most majd a bíróság előtt számol a legény.

— **(Egy községbíró üzelmei.)** Horváth Györgynek hívják azt a derék férfit, ki hivatali méltóságára nézve udvardi községbíró, de aki ez állásában olyan dolgokat követ el, hogy bizony-bizony már alá is ásta azt a hivatali tekintélyt, melylyel a község lakói előtt birnia kellene. Két csendőrségi jelentés is érkezett a járási főszolgabíróhoz, melyekben hivatalos rövidséggel vagyon emondva, hogy Horváth György községbíró a napokban hivatalos iratokkal megterhelten utnak indult, hivatali útja közben azonban a falu korcsmájába tévedt, hol ott rekedvén, berugott s egész nyárspolgáias módon garázdálkodni kezdett. Többek között — így szól a másik panasz — midőn éjjel felé Tandics György és Oravica Péter éjjeli örök a Schwarz Mór korcsmájába mentek — hol a községbíró is mulatott — s a korcsmáros figyelmeztetni

akarták, hogy záróra lévén, csukja be a korcsmát, Schwarz Mór hajlandó is lett volna a korcsmát bezárni, Horváth György községbíró azonban azzal válaszolt az éjjeli örök felszólítására, hogy Tandics Györgyöt brevi manu kilökte, mondván:

— Mulatni akarok!

És maradt — a meddig jól érezte magát, jóval a záróra után is. Tán nem lesz szükséges a tények közlése után bővebb kommentárt fűzni a dologhoz, hiszen mindenki megalkothatja a maga véleményét az udvardi községbíróról.

— **(A veszedelmes pókhálók.)**

Hogy a pókhálók is veszedelmet okozhatnak, az most bebizonyosodott Gyód községben, hol Kerner András istállója a tűz martaléka lett. Mint a vizsgálat kiderítette, a gazda nyitott lámpával járt az istállóban, hol a pókhálók a falon a lámpától meggyuladtak s a tűz végig szaladván a falon, a tetőre jutott s azt meggyújtotta.

— **(Megszöktetett lovak.)** Gáber

Dani, kovácshidai lakos, bejött az országos vásárra Pécsre, hogy itt két lovát eladja. Itt találkozott a Hétfejedelem szállodában Juhász Márkus József szabadkai lakossal, a ki addig alkudozott vele a lovakra, míg megegyeztek, hogy elcseréli két lovát Juhász lováért, a ki még fizet a lóra negyven forintot. A cserealuk meg is kötötték, a lóleveleket átírták s ezzel az áldomást meginni s a negyven pengőket átszarmaztatni a Hétfejedelembé visszamentek. Ott mig az udvaron Gábel más ismerőseivel beszélt, Juhász felugrott a kocsijára, a lovak közé csapott és úgy elhajtattott, hogy mire Gáber észrevette, már ungon-berken túljárt. A megszóktetett lovak helyett itt maradt egy ló a károsnak, melynek lólevele úgy látszik hamisított is, azonfelül, hogy a negyven forintjának bottal ütheti a nyomát, ha csak a megindított rendőrségi eljárás eredményre nem vezet s a lószöktető tettes hurokra nem kerül.

— **(Luther felesége.)** Tegnapelőtt volt négyszáz éve, Luther felesége, Bora Katalin születésének. Bora Katalin az 1499. évben, január hó 29-én született nemesi családból. Kora ifjúságában a Crimma mellett fekvő Nimpsen kolostorba adták. Mikor Luthernek a papi és kolostori dorbézolásokról szóló könyve a kolostorba bejutott, kilenc apáca a könyv hatása alatt elhatározta, hogy a kolostorból megszökik. Luther tudtával és három torgau polgár segítségével meg is tették ezt és Wittenbergába mentek, a hol gazdag családok befogadták őket. Nem csoda, ha a minden szórakozástól éveken át elzárt leányok némiképp kárpótolni akarták magukat. Bora Katalin beleszeretett egy Baumgarten Jeromos nevű diákba, a ki azonban nem akarta elvenni a szegény leányt. Majd egy lelkeséssel kombinálják, de Katalin nem akart hozzámenni. Lutherhez — ugymond — hozzámenne. Ez a nyilatkozat birta rá Luthert a házasságra, bár egy Schönfeld leányba volt szerelmes, a ki együtt szökött meg Katalinnal a kolostorból, de időközben férjhez ment. — Barátainak nagy meglepetésül szolgált, mikor hírül adta nekik, hogy 1525. június hó 13-án lesz az esküvője. Luther ekkor negyvenkét éves, Katalin pedig huszonhat. Egyik tanu Kranach Lukács volt, a híres felekezeti-rajzoló. Katalin nagyon jó háziasszony volt. Férjével mindig igen jól élt. Mikor Luther betegeskedni kezdett, szeretettel ápolta. 1546-ban, Luther halála után, anyagi gondokkal kellett küzdenie. Az 1552-iki pestis elől elmenekült Witténber-

gából, de utközben kiesett a kocsiból. Súlyosan megsebesülve vitték Torgauba, a hol 1552. december 20-án meghalt. Nem volt valami zseni, de ritka hú feleség és gondos anya.

— **(Uj szer a köhögés ellen.)** Manapság, a mikor mindenki köhécselel s igen sok ember komolyan is köhög, nem kis jelentőségű dolog, hogy az orvosok kitűnő szert találtak a köhögés ellen. Alig van ember, a kit köhögés még ne kinozott volna, de viszont nincs sok olyan, a ki azt is tudná, hogy a köhögés nem mindig olyan dolog, a mit föltétlenül meg kell szüntetni. Van betegség, a melyet maga a köhögés gyógyít meg, sőt igen sok orvosságnak egyedül az a rendeltetése, hogy a köhögést könnyebbé tegye. De viszont vannak olyan száraz hurutok is, a melyeknél a köhögésnek nincs semmi célja, semmi jó hatása s itt a köhögést megszüntetni már nagyon helyénvaló, főképpen a tüdővész végső stádiumában beálló köhögés az, a mi a szegény beteget végkép elkészeríti s ezt az a kínos köhögést eddig legtöbbször az ópiummal szokták megszüntetni, ezzel az erős szerrel, mely gyógyít ugyan, de mérges is s e miatt hosszabb időn át nem alkalmazható. Az ópiumot fogja itt pótolni a heroinum, az uj szer. a melynek már a neve is olyan biztatóan hanzik. A heroinumot már sokfelé alkalmazzák, több fővárosi kórházban is és mindenütt a legjobbat mondják róla: igen jól pótolja az ópiumot és a többi erős szereket, gyorsan enyhíti a köhögést, sőt némileg fájdalomcsillapító s minden rossz mellékhatás nélkül lehet alkalmazni hosszabb időn át is.

— **(30.000 koronás nyeremény.)** Mint halljuk *Krausz* Simon és fia osztálysorsjáték fölarusító bankcég a most folyó huzáson szép sikerrel vett részt, a mennyiben a nála vásárolt: 47080 számú osztálysorsjegy

30.000 koronát nyert. Őszintén gratulálunk úgy a szerencsés nyerőnek, mint a bankcégnek is, mely ezen esemény után bizonyára zarándokhelye lesz a nagyközönség azon részének, mely Fortuna Istennőnek az osztálysorsjáték igen előnyös tervezete által korlátozott szeszélyeiben bizik.

— **(A leghűbb barát.)** Lilleben a napokban elhunyt egy öreg agglegény és hátrahagyott egy pudlikutyát, a melylyel mindig igen jól bánt. A kutya gazdájának halála óta nem evett semmit, félnék és beteges volt és szemmel láthatólag soványodott. Az elhunyt nővére a szobában tartotta a kutyát és jó étellel és itallal igyekezett újból ragaszkodóvá és jókedvűvé tenni. Állatorvossal megvizsgáltatta a kutyát és az kijelentette, hogy a kutya betegségének oka, gazdájának elhunytja és egyben elrendelte, hogy ereszszék ki a szobából. Alig, hogy kiszabadult a kutya a szobából, rögtön a temetőbe szaladt és kikereste a sok közül gazdája sírját, a melyre lekuporodott. A temetőőr észrevette ugyan a kutyát, de nem kergette el. Itt kóborolt napokig étlen szomjan, mignem a sirok között élettelenül találták. A pudli éhen pusztult el! Ebből az esetből kitűnik, hogy Linnének, a nagy természetbúvárnak igaza van, midőn azt állítja, hogy az embernek legjobb és leghűbb barátja a kutya.

— **(Az első cilinder.)** Angliában a cilinder ma a legáltalánosabb kalapvisélet, még a 10 éves gyermekek is cilinderben járnak. Pedig száz esztendővel ezelőtt Londonban még megbüntették azt a vakmerő

embert, aki cilinderben mert mutatkozni az utcán. Az első cilindert 1797. jan. 15-én látták Londonban mr. Hetherington divatárkereskedő fején. Erről az eseményről egy egykorú ujság így emlékezik meg: »Mr. John Hetherington divatárkereskedőt, kinek a Strandon van üzlete, tegnap nyilvános csendháborítás és rendzavalás miatt a lordmayor elé vitték s 50 font sterling pénzbírságra ítélték. Bebizonyosodott ugyanis, hogy a nevezett ur az utcán olyan kalappal jelent meg, amelyet selyemkalapnak nevez, de amely tulajdonképen egy fényes magas cső, s igen alkalmas arra, hogy a félnékebb embereket megrémítse. A rendőrök bizonyítják, hogy e szokatlan viselkedés láttára több asszony elájult, a gyermekek sirni kezdtek s a kutyák üvöltöttek. A csodás kalap által előidéztet tolongásban egy gyermeket elgázoltak, s a kezét eltörték. Mr. Hetherington azzal védekezett, hogy az ország egyetlen főrvényét sem sértette meg s hogy joga van olyan kalapot viselni, mely az ő izlésének leginkább megfelel.«

— **(Parázs a hamu alatt.)** Szentkatalin községben a napokban kigyuladt *Zsikó* József udvarán egy kazal szalma és porrá is égett. A kazal a ház közvetlen szomszédságában volt és csak a teljesen csendes időnek s a gyors segítségnek köszönhető, hogy a tűz a házra is át nem hatott s azt is el nem pusztította. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet a káros feleségének gondatlansága okozta, a ki a tűzhelyen a tűz után maradt parazsat nem locsolta el, mikor megfőzte az ebédet s há-

az ő szabad akarata. Frank nem volt hibás, ő megtartotta volna szavát és holnap —

— Maggy — mondá Byll, ki észrevétlenül a leány háta mögé került — szeretném, ha egyszer okos szót válthatnék veled. Már régóta akartam szólni, de nem lehetett, mert — mert nem volt rá alkalom. De ma John elment hazulról s így azt gondoltam, hogy most már beszélhetek. Elhallgatott s várakozásteljesen tekintett Maggyra.

— Nos Maggy — folytatta Bill, látva, hogy a leány reá sem hederit, hanem nyugodtan kitekint az ablakon — nem vagy rá kíváncsi, mit akarok neked mondani?

— Beszélj csak, hallgatlak, mondta Maggy.

Bill az ablak melletti padon leült s zavartan tépdeste ritka, szőke bajuszát.

— Tudod Maggy, a dolog nem megy oly könnyen, mint te gondolod. Már beszéltem efelől Johnnal is, de ő hozzád utasított s azt mondta, hogy szóljak veled. Te talán már tudod, mit gondolok?

— Valóban nem tudom, különben megkímélnék a hosszú bevezetéstől.

— Persze, persze és ez nagyon szép is volna tőled, azonban miután te nem tudod, tehát magamnak kell elmondanom a dolgot. Látod Maggy, mi már gyermekkorunk óta ismerjük egymást s mindig jól megfértünk egymással, már atyám is nagyon jó barát volt atyáddal, így hát a barátság már a családban van. Úgy gondoltam tehát, hogy nem ártana nekünk ezt a barátságot szorosabbra kötni, mit leginkább úgy érhetnénk el, ha te egy kissé szeretnél engem s hozzám jönnél feleségül. Bill megkönnyebülten sóhajtott fel, midőn kimondta, mi sziklasúlylyal nehezedett rá.

neki Bill is engedelmeskedik, mert Zeke az egyetlen, a kinek tekintélye van előtte. Ha azonban nem akar részére puskaport adni . . .

— De igen, vágott szavába Twysten. Nem akarom Billt magamra haragítani. Átadom a puskaport.

Gúnyos mosoly játszott a kereskedő arcán; a raktárban volt egy csomó vadászathoz való puskapor, mely megnedvesedvén, használhatlanná vált és elhatározta, hogy némi jóminőségűt vegyítvén ehhez, ezt fogja a halásznak elküldeni, míg megtudja, hogy mi annak szándéka.

Midőn a két ember a raktárba lépett, Frank épen eragasztotta a levelet; Twysten hozzálépett és üdvözölte.

— Örülök hogy megismerhetem hadnagy ur, szólt szinlelt szívélyességgel. Remélhetőleg lesz még szerencsém? Örülnék, ha látogatást is tenne nálam, akkor meghívnék még néhány urat a városból s néhány poharat üritünk együtt. Az állomáson úgy sem sok szórakozása lehet.

— Köszönöm szépen, felelt Frank. Ha nem hívnak vissza innen hamarosan, élni fogok a meghívással. Hol adhatom itt fel e levelet?

— Csak tessék itt hagyni, úgy még ma délután elmegy, felelte Twysten. Én: vagyok az osceolai postamester.

— Úgy legyen oly szives és küldje el. Ezzel Frank a levelet az áruasztalra helyezte és Bobhoz lépett a vett árukat kifizetni.

Eközben Twysten a halászhoz közeledett és átadta egy csomagban a megrendelt puskaport.

— Itt van a buzaliszt Raffles, mondta hangosan. Eszerint a mi számadásunk rendbe van hozva s szeszszel, cukorral, kávéval és hasonló dolgokkal legutóbb ellátta magát?

rom éves kis fiuk egy paraszt a hamu alól kipiszkált, azt kivitte a kazalhoz s ott játszodozván vele, a szalmába ejtette, a mi a parázstól tüzet fogott. A gondatlan asszonyt feljelentették a bíróságnak.

— (A bugyelláris-dobók.) Tegnap a vásárban furfangos módon károsították meg eddig még ismeretlen szélhámos csalók Vice László tormási parasztembert. Vice a vásárban járván-kelvén, egyszerre egy ember csatlakozott hozzá s beszédbe elegyedett vele. És Vice annyira megkedvelte az embert, hogy kiment vele a vásárból, hogy egy pohár bort valamelyik korcsmában elfogyaszszanak. Az uton egy ember sietett el mellettük, a ki a zsebéből elvesztett egy bugyellárist. Vice társa sietett felkapni, gyorsan kinyitotta és örvendő szólt:

— Tyhü, az áldóját, mennyi kékhasu bankó van benne! Ezen megosztozunk.

Alig tette azonban zsebre a bugyellárist, visszasietett az ember s egyenesen Vice elé állva, szólt:

— Most vesztettem el a pénztárcámat. Maguknak kellett megtalálni!

Persze Vice és társa tiltakoztak, de az ember addig erősködött, míg Vice elővette 80 forinttal terhelt bugyellárisát.

— Hát ez nem a magáé, ugy-e?

— Hadd nézzem csak! kiáltott az ember és elkapván Vicétől a pénztárcát, futásnak eredt.

A meglepett Vice társához akart fordulni segítségért, de az is elrohant mellőle s

mire magához tért, már a két ember eltűnt a szeme elől. Ekkor látta, hogy vakmerően rászédtek s az ő ismerőse cinkostársa volt a csalónak, ki elvitte a pénzét magával. Az esetet sietett bejelenteni a rendőrségnek, de a vakmerő csalók még ez ideig az ismeretlenség homályában örvendeznek a jól sikerült stikli felett.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. január 31. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = 57.7 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 0.2 °C

» maximuma : 5.5 °C

» minimuma : 4.6 °C

Párányomás : 4.3 mm.

Relatív nedvesség : 99

Felhőzet : 10° St. *

Szélirány s erő : N. E.

Csapadék 24 órai : 2.2 m. m. * ●

Hó 2 cm.

Borult, hó.

Dr. Czirei.

Művészet, irodalom.

○ Lipcsey Józsa jutalomjátéka. A tegnapi est csupán színházunk bájos subrettejének volt szentelve. Rég nem volt oly zsufolt és élénk a nézőtér és színpad, mint tegnap este, midőn Lipcsey Józsa jutalomjátéka alkalmából Verő György kedves zenéjű operetteje, a »Virágcsata« került színre, melyben a földicséretet a remek kiállítás, a pazar virág, konfetti és szerpentin-csata érdemli, mely való-

ságos csataterre változtatta a színpadot és nézőteret egyaránt. Nem foglalkozhatunk a tegnapi előadással komolyan, csupán annyit jegyzünk meg, hogy jóleső otthoniasság tette a tegnapi estét kellemessé. A színházat zsufolásig megtöltő közönség nem volt a szokásos komoly színházi publikum. Az egész nézőtér azt a benyomást tette, mintha egy óriási nagy család valamelyik kedvelt tagját ünnepelné, amint tényleg állott is a dolog. Pécs város színházi közönsége osztatlan rokonszenvének megnyilatkozása volt a tegnapi est a színház kedves subretteje, Lipcsey Józsa iránt, ki elragadó szeretetreméltóságával oly hirtelen lopta be magát a pécsi közönség szívébe, hol a bájos kis énekesnő emléke még sokáig élni fog!

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ Paraszt Somoskeőy. Szabó István állandó tartózkodási hely és foglalkozás nélküli béres legény furfang dolgában vetekedik a számos csalásaiért hirhedté vált Somoskeőy báróval. A derék ember, múlt év október 9-én beállított Dobos István vörösmarti lakoshoz azzal az ürüggyel, hogy ő »gazdasági alkalmazott« lévén, urasága számára számadó juhászt keres. Dobos István, ki szegény so rsu földmivelő, igen megörült a kínálkozó alkalomnak, s örömeiben tőle telhetőleg meg is ven-

Bob az odanyújtott pénzt besöpörte s ezután Twysten Frankot és Rafflest az ajtóig kísérte.

— Viszontlátásra hadnagy ur, szavánál fogom és elvárom látogatását; Raffles, remélem hogy tovább is vevőm marad. Ajánlom magamat.

Midőn mindketten kívül voltak a láttávolon, a kereskedő elővette Frank levelét és félhangosan olvasta annak címét. »Robertsohn Harry urnak Greensburgban, Nyugat-Virginia.« Óvatosan felnyitotta a boritékot és figyelmesen olvasta a levél tartalmát.

— Itt van Bob, szólt a levelet és boritékot ennek átnyújtva, a levélben nincs másról szó, mint értesítés a hadnagytól atyjának, szerencsés megérkezéséről. Irj egy új boritékot hasonló irással, a mihez te pompásan értesz. Azután el lehet küldeni a levelet.

XII.

Maggy nagyatyja parancsára visszatért a szobába s az ablakból kihajolva tekintett a szigettől mindinkább távolodó hajó után. Örömujjongva gondolt Frankra — kinek vélt szőszegése oly sok keserőséget okozott neki. Egész éjen át — melyet álmatlanul heverve töltött — folyton Frank tegnapi titokzatos megjelenése és a mára kilátásba helyezett vele való találkozásra gondolt.

Ezerszer is átgondolta, hogy mi mindent fog Franktól kérdezeni s vajjon mit fog az kérdéseire válaszolni.

Pirulva gondolt arra, hogy a fiatal hadnagy tegnap este mily előzékenyen s mennyi érzéssel csókolta meg kezét, az ő, a szegény pórleány kezét.

S amint ma reggel reszketve a homokos parton végigtutott a sziklák közé, hogy Frankkal találkozassék s épen abban a pillanatban ért fel a sziklára, midőn a hadnagy a csolnaktól a »Mosquitó« fedélzetére lépett, ekkor megmagyarázhatlan lelki keserőség vett rajta erőt, s úgy érezte, mintha az a szép világ, mely az imént még olyan ragyogónak tetszett, egyszerre sötét éjbe merült volna el.

De most már ismét rendben volt minden. Egy előre nem látott ok, melynek Frank akaratlanul eleget tett, tartóztatta vissza a találkán való megjelenéstől, nem pedig

dégelte a gazdasági alkalmazottakat, mit másnap Szabó István azzal halált meg, hogy elvitte magával emlékül Dobos István huszonkét forint készpénzét és ezüst zsebóráját.

Innen Drávaszabolcsra ment, ahol hasonló módon csalta meg Fördös Györgyöt, akinek szintén alkalmazást ígért. Fördös Györgytől 41 frt készpénzt lopott el a szekrényből, s végül:

Vaskuton Asztalos Juliát csalta meg, kinek házasságot is ígért, s ezen a réven emlékül egy öt forint értékű arany gyűrűt csalt ki. A pécsi kir. törvényszék Szabó Istvánt egy rendbeli lopás büntette és egy rendbeli sikasztás vétségében mondta ki bűnösnek, és másfél évi börtönre ítélte, melyből a vizsgálati fogság által két hónapot kitöltöttek tekintenek. Az ítélet jogerős.

§ **Hütlen bolti szolgálta.** Mint annak idején megirtuk, Komlai János, a Muldini testvérek cég bolti szolgálta mult év december havában, egy reá bizott számláért kapott tizenöt forinttal nem számolt el gazdájának, hanem a pénzt, a „Zöldfa” korcsmában elmulatta. A kir. törvényszék Komlai Jánost a sikasztás vétségében bűnösnek mondvá ki, egy havi fogságra ítélte, melyet azonban a vizsgálati fogság által kitöltöttek vett, s vádlottat szabadlábra helyezte.

§ **Egy csalóbanda üzelmei.** Ily cím alatt megirtuk lapunk tegnap esti számában azt a vakmerő csalást és lopást, melyet Siklóson egy öt tagu csalóbanda elkövetett. A tegnapi végtárgyalás folyamán, mely a pécsi kir. törvényszék előtt folyt le, a kir. ügyész, Füttyü Vrecsák Mária, Füttyü János ellen ejtette a vádat, csupán Füttyü Vrecsák Vera és Tósoki Fülöp ellen kérte a büntetés kiszabását. A pécsi kir. törvényszék tekintettel arra, hogy vádlottak már többszörösen büntetve lettek, Tósoki Fülöpöt egy évi börtönre, Füttyü Vrecsák Verát pedig két és fél évi fogságra ítélte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 31-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén folytatták a névszerinti szavazásokat.

Madarász József elnök indítványozza, hogy szombatig ne legyen ülés.

Sima Ferenc ellenezte ezt. Elítélte a titkolózó tanácskozást. Az ellenzéknek nincs most mitől félnie; győznie kell. Ha **Lukács** lesz a miniszterelnök, mit nyerne vele az ellenzék?!

Madarász József elnök a tárgy mellett való maradásra kéri a szónokot.

Sima Ferenc tovább beszélve, kijelenti, hogy inkább harcot akar, de ha a békét őszintén kívánják, akkor nem szabad némának lenni.

Hegedűs Sándor kijelenti, hogy nem tudja, **Sima** hányadmaga nevében szól. Hiszi, hogy senki sincs mögötte. A békét az ország érdeke követeli.

Sima Ferenc ellentmond. Erre kiáltások hangzanak:

— Hallgasson!

Hegedűs szerint a parlamenti szünet nem változtat a helyzeten. Ajánlja az elnök indítványának elfogadását.

A nagy többség — **Sima Ferenc** és pár függetlenségi kivételével — elfogadta az elnök indítványát.

TÁVIRATOK.

— **A béke vajudása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A béketárgyalásokat illetőleg ma a következők történtek:

1. **Szell Kálmán**, **Bánffy Dezső** és **Fejérváry Géza** báró a disszidensekkel együtt verifikálták a kormánynak a személyes garanciára adott válaszát s átadták azt **Kossuth Ferencnek**.

2. **Szell Kálmán** kijelentette az ellenzéknek, hogy a hárszabályok revíziója nem gátolja a békeakciót.

3. Az ellenzék kijelentette, hogy a hárszabályok felőli tanácskozása már belefogott; csütörtökre választ ad.

4. **Szell Kálmán** holnap Rátótra megy. Csütörtökön átveszi az ellenzék válaszát és szombaton Bécsbe megy.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 90 000 koronát nyert a 83610 számú sorsjegy; 30.000 koronát a 47080 számú sorsjegy; 20.000 koronát a 35205 számú és 10.000 koronát a 17164 számú sorsjegy.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 31.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9-68. — **Tengeri**, májusra: 4-86. — **Rozs**, márciusra: 8-03. — **Zab**, őszre: 5-83. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: **Osztály** hitelrészvény: 360-30 — **Magyar** hitelrészvény: 397-50 — **Államvasut**: 362-50. —

Vadászbérleti hirdetés.

A magyar vallásalap tulajdonához tartozó, **Baranya vármegyében, Vaiszló, Sámod, Hídvég, Besencze és Páprád** község határaitban fekvő erdőkben két csoportban, úgymint az első csoporthoz tartozó, **Besencze, Páprád, Döngörök** és **Bükkhát** nevű 1529, — és a második csoporthoz tartozó „**Cser**” nevű 467 kat. holdnyi erdőrészekben gyakorolható

☞ vadászati jog ☜

1899. évi április hó 1-től számítandó hat évi (6 évi) időtartamára haszonbérbe fog adni. A vadállomány: szarvas mint váltóvad, őz, nyúl, róka, fácán, szalonka. Az 50 kros bélyeggel ellátott és csoportonként külön teendő ajánlatok — a melyekhez bánatpénzül az első csoport után **15 frt**, a második csoport után **5 frt** készpénzben csatolandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a föltételeket ismeri és azokat kötelezőül elfogadja, — **1899. évi február hó tizenharmadik (13) napjának déli 12 órájáig a vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium segédhivatali főigazgatójánál (V. ker., Hold-utca 8. szám)** nyújtandók be. Később érkező, vagy a föltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A föltételek a ministerium segédhivatali főigazgatójánál, valamint a vaiszlói (Baranyamegye) közalapítványi erdőgondnokságnál betekintheők. A versenyzők közötti szabad választás vagy visszautasítás joga, tekintet nélkül a beígert összegre, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. Minister úrnak szabad elhatározásának föntartatik.

Vaiszlón, 1899. évi január hó.

Közalapítványi kir. erdőgondnokság.

Nyilt-tér.

Elismerés az érdemnek!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak **Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897. augusztus 11-én.**

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem ízületi-csúz és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theája** 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnénak, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitünő tisztelettel

Ackermann Christ. magánzó

Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerárban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Fekete daxli-kutya,

nyakláncsal, — **elveszett.**

A becsületes megtaláló kéretik azt a tulajdonos, **Auber Gyula** kereskedőnek Pécssett, Király-utca, átadni.

Ügyes üzletszerzők

kitünő javadalmazással fölvétetnek a „**Gizela Egylet**” pécsi vezérügynökségénél.

Egy joghallgató

irodai vagy otthoni foglalkozást keres

d. e. 11—12., d. u. 3—5.

Cim a kiadóhivatalban.

15399. sz.

1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegyei községi és körjegyzők nyugdíj és segélyalapja végrehajtóknak, Tóth Ferenc és neje Gáspár Anna végrehajtást szenvedők elleni 600 forint tökétkövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a szt.-lőrinci kir. bíróság területén lévő, Bagota község határában fekvő, a bagotai 103. sz. betétben felvett I. 1—7. a. urbéri birtokra 270 frt: — a 104. sz. betétben felvett I. 1—3. a. urbéri birtokra (28. sz. házzal) 633 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi február hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Bagota község bíróságában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 27 frtot és 63 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság, 1898. évi november hó 22. én.

Bogyay Pongrác,
kir. törvszéki bíró.

373. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Fazekas-Boda községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván ez azzal a felszólítással tétetik közre:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság, 1899. évi január hó 19-én.

Schill,
kir. járásbíró.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régibb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívüli jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolet orvos, Triebel.

Hoff János

maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítenek.

Buseh plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Geltsch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerár Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**